

δεις πλέον μᾶς συνδέει μετ' αὐτοῦ φιλίας δεσμὸς καὶ οὐδέποτε θέλω γίνεσθαι θρηπός του.» (ἀκολουθεῖ.)

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΕΚΗ

ΑΒΡΑΑΜ ΔΙΓΚΟΛΗ

Οἱ μικροὶ ἀναγκῶσται τῆς «Ἀθηναῖδος» θέλουσι σήμερον ἀναγνώσει τὴν βιογραφίαν τοῦ εὐεργέτου τῆς ἀνθρωπότητος, Ἀβραὰμ Δίγκολην, δευτέραν ἐν τῇ σειρᾷ, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μας. Ὁ ἀνὴρ οὗτος καίτοι καταγόμενος ἐξ οἰκογενείας γεωγεικῆς, ἀνῆλθεν εἰς τὰ ὕπατα ἀξιώματα τῶν Ἡνωμένων τῆς Ἀμερικῆς Πολιτειῶν, δι’ οὐδὲν ἄλλο προτέρημα αὐτοῦ ἢ διὰ τὴν εὐσέβειαν, δραστηριότητα καὶ φιλοπονίαν, ἐδοξάσθη δὲ δι’ οὐδὲν ἄλλο ἢ διότι ἔγένετο θύμα τῆς πρὸς τὸν πλοίον ἀγάπης. Ἀγ ὑπῆρξε ποτὲ μάρτυς ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τῆς δουλείας, οὗτος ἦν ὁ Ἀβραὰμ Δίγκολην.

Ἐγεννήθη τῇ 12 Φεβρουαρίου 1809 ἐν τῷ Πολιτείᾳ τῆς Κεντούρης ἀλλὰ τῆς πολιτείας ταύτης συνταχθείσης μετὰ τῶν ὑποστηριζόντων τὴν δουλείαν, οἱ γονεῖς του, φρονοῦντες τὴν δουλείαν ὡς μέρα ἀμάρτημα, ἀπῆλθον τῷ 1816 εἰς τὰς περιοχὰς τῆς Ἰνδιάνης, προτιμῶντες μᾶλλον τὰς περιπτείας καὶ τὰς στερνότεις τοῦ βίου τῶν ἀποίκων, τῶν ἐκ τῶν ὡργανισμένων δουλοκορατικῶν χωρίων παρεχούμενων μέσων. Ἐνταῦθα ἐπὶ δέκα περίου ἐτη δηλήθε τὸν βίον αὐτοῦ ὁ μικρὸς Ἀβραὰμ φέρων τὴν ἀξίνην, καθαρίζων τὰ δάση καὶ βοσκῶν τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ. Ἐνίοτε δὲ καὶ ἐδιάσκετο ὑπὸ τίνος γείτονος, «Βέβηλον οὐρανού, τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τὴν γραφὴν, δηλ. τὰς γνώσεις ἃς μόνας εἶχε καὶ διδάσκαλος. Ἡ παρατηθεμένη εἰκὼν παριστά τὸν μικρὸν Ἀβε προπεμπόμενον εἰς τὸ σχολεῖον ὑπὸ τῆς μητρὸς, τοῦ πατρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Σύναλος δ χρόνος καθ’ θυ δ ἀνὴρ οὗτος ἐδιδάχθη ἐν τοῖς σχολείοις καθ’ θλον αὐτοῦ τὸν βίον, δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἔτος. Ἡ δὲ οἰκογενειακὴ βιβλιοθήκη συνίστατο ἥδη ἐξ ἑνὸς ἀλφαριθμητικῶν, μιᾶς κατηγορίεως καὶ τῶν Ἀγίων Γραφῶν. Τὴν ἔλλειψιν ὅμως βιβλίων ἀνεπλήρου ή εὐσέβεια τῆς μητρὸς, ή ἔγκρατεια, ή φιλοπονία καὶ ή τιμιότης τοῦ πατρός. Οἱ γονεῖς αὐτοῦ τωντι, φρονοῦντες, διτὶ δ ἀκέραιος χρακτήρος εἶναι πολυτιμώτερος τῶν γνώσεων, διτὶ δὲ οὗτος ἀποκτᾶται καὶ ἀνευ βιβλίων, ἥρξαντο νὰ ἐνσπείρωσι τῇ τρυφερῷ καρδίᾳ τοῦ μικροῦ Ἀβε τὸ αἰσθημα τῆς αὐταπαρνήσεως, ν’ ἀγαπᾶ δηλ. τὸν πλησίον του ὡς ἔχυτὸν καὶ τὸν Θεόν πλειότερον ἔχυτον, ἐκ τούτου ἔχαρτωμένης οὐ μόνον τῆς χρονιστήτος, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐτυχίας του. Τὰ δύο σήμερον, παρὰ πάσης ἀμερικανικῆς καρδίας λατρευόμενα ἔχαιρετικῶς πρόσωπα, τὸ μὲν ὡς δ πατήρ, οὔτως εἰπεν, τὸ δὲ ὡς δ σωτήρ, τῆς ἀξιοθαυμάστου ἐκείνης δημοκρατίας, εἶναι δ

Γεώργιος Οὐάσιγκτων καὶ δ Ἀβραὰμ Δίγκολην. Ἀμφότεροι οὗτοι εἰσὶν οἵτινες γεωργῶν, ἀμφότεροι αὐτοδιδάκτοι, ἀλλὰ καὶ ἀμφότεροι τέκνα εὐσεβῶν μητέρων.

Ἐξ Ἰνδιάνης ἡ οἰκογένεια Δίγκολην μετέβη εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἰλλινόης, ἔνθα καὶ πάλιν δικρόδιον Ἀβραὰμ, συνέδραμε τὸν πατέρα αὐτοῦ, δπως σχίζη δοκούς, εἰς κατασκευὴν τῆς κατοικίας των καὶ εἰς περίφραξιν δέκα περίου στρεμμάτων γῆς, ἐξ οὗ καὶ Δοκοσχίστης ἐπεκλήθη. Οτε μετὰ ταῦτα ἐψηφίσθη ἐν τῇ συνελεύσει τῆς ἀντιδουλικῆς μερίδος, ὡς ὑποψήφιος Πρόδρομος τῆς Δημοκρατίας διὰ τὸ ἔτος 1860, μέλος τι τῆς συνελεύσεως, ἐξήτησε καὶ ἔλαβε τὴν ἀδειαν, νὰ πάρουσιάσῃ δύο εἰς τῶν 3000 δοκῶν ἀς δ Ἀποικος Παῖς εἶχε πρὸ τριακονταετίας σχίσει μετὰ τοῦ πατρός του.

Μεθ’ ὅλας ὅμως τὰς ἔργασίας του δ μικρὸς καὶ πτωχὸς, ἀλλὰ φιλόπονος καὶ φιλομαθής Ἀβραὰμ, εὑρίσκει καιρὸν καὶ νὰ σπουδάζῃ ἰδιαιτέρως, διαινεῖδημενος παρὰ τῶν φίλων καὶ γειτόνων, δσα παρ’ αὐτοῖς εὑρίσκοντο βιβλία, διδάσκων αὐτὸς ἔχυτὸν, διδ καὶ αὐτοδιδάκτος ἐκαλείτο, καθότι ἐξεπαιδεύετο ἀνευ διδασκαλίας, ηὔξανε τὰς γνώσεις του ἀνευ βιβλίων καὶ ἀνεπτύσσετο ἐν γένει μακράν τῶν σχολείων. Περὶ τὸ 19ον ἔτος τῆς ἡλικίας του εἶχεν αὐξήσει τὴν βιβλιοθήκην του κατὰ τρία ἔτερα συγγράμματα, τοὺς «Μύθους τοῦ Αἰσώπου», τὸν «Βίον τοῦ Φραγκλίνου» καὶ τοὺς «Παραλλήλους βίους» τοῦ Πλούταρχου. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἐπιθυμῶν ν’ αὐξήσῃ τὸ σταδίον του, προσεκολλήθη παρά τινι μικρεμπόρῳ ἐν τῇ κωμοπόλει New Salem, δι συνέδραμε νὰ κατασκευάσῃ σχεδίαν, ἐφ’ οὓς μετεβίβαζεν εἰς Νέαν Ορλεάνην προϊόντα, λαμβάνων περὶ τὰς 50 δραχμὰς κατὰ μηνα. Ο πλοῦς ἦτον ἐπίπονος καὶ ἐπικίνδυνος, διότι ἦν ἐκτεθειμένος, οὐ μόνον εἰς τοὺς ἀνέμους καὶ τοὺς δύμηρους, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἐνέδρευοντας παρὰ τὰς δύθας τοῦ ποταμοῦ ληστάς. Ἀλλ’ δ νεαρὸς ἡμῶν λεμβοῦχος, ἦτον οὐ μόνον φιλομαθής, ἀλλὰ καὶ γεννατεός. Οτε ἐπτὰ μαῦροι δοῦλοι ἀνέλαβον νὰ ληστεύσωσι τὸ φορτίον καὶ νὰ φονεύσωσι τὸν Ἀβραὰμ, τοὺς μὲν τέσσαρας, ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, τὸν ἔνα συνέλαβε καὶ τοὺς λοιποὺς ἡγάγκασε νὰ φύγωσιν. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκδρομῆς ταύτης, τοσοῦτον εὐχαρίστησε τὸν κύριον τοῦ Ἀβραὰμ, ὥστε οὐδόκησε νὰ παραλάβῃ αὐτὸν ὡς ὑπάλληλον ἐν τῷ καταστήματι του.

Ἡδη δ χρόνος πρὸς μελέτην ηὔξανεν καὶ τὰ μέσα πρὸς ἀνάπτυξιν ἐπίσης ἐπολλαπλασιάζοντο, διότι πρὸς ταὶς νυκτεριναὶ σπουδαὶ του προσετέθη καὶ η τῶν ἐφημερίδων ἀνάγνωσις, καὶ αἱ ἐκ τῶν περὶ πολιτικῶν συζητήσεων προερχόμεναι πολιτικαὶ γνώσεις, οὗτω δὲ ἐτέθησαν αἱ πρώται βάσεις τῶν γνώσεων αὐτοῦ περὶ τὰ νομικά.

(ἀκολουθεῖ.)